

ISSN 1843-9845

nr. 13 - aprilie-iunie 2009

REVISTA AEPADO

www.aepado.ro

Asociația Europeană Pentru Apărarea Drepturilor Omului

Suntem noi, homosexualii, romantici?

VANTIU Adrian Calin
consilier psihologic

In preajma zilei Sf. Valentin, cand omul concepe scrisorele de amor prin care isi dezvaluie, in mod secret sau plen, sentimentele fata de persoana iubita si, cu aceeasi confidentialitate sau deschidere, apeland la adevarate manevre de "contrabandist", le trimite persoanei adulate, iubite, dorite...ne punem intrebarea fireasca: suntem noi, persoanele gay, romantici...?

Raspunsul nu doresc sa para fariseic, dar, sincer, nu il cunosc - si noi suntem atat de diferiti, atat de unici in felul nostru. Indubitabil, exista mai multe puncte pe care le avem categoric in comun, exista multe aspecte prin care ne asemanam - doar apartinem aceleiasi specii umane! Si, nu in ultimul rand, faptul ca reusim, atat de frecvent, sa ne ascundem pe noi insine, sa ne mascam reala personalitate, sa ne lasam catalogati de "majoritari" drept imaginea pe care doresc ei sa o vada, demonstreaza ca suntem niste "artisti" - adica, pseudo-romantici! Prea usor ne lansam in a face aprecieri asupra unui om, pe care nici macar nu il cunoastem, insa avem intentia de a-l cataloga dupa o superficiala analiza - sau nici macar acest efort - a vestimentatiei, gesticii sau comportamentului de moment. Paradoxal, dar real, la fel de facil *ne recunoastem* unul pe altul, identificand (sau cvasi- descoperind) la prima privire daca cineva este "de-al nostru" sau daca nu este gay. Asadar, avem multe "calitati" in comun, detinem o sumedenie de caracteristici "speciei" noastre si care se identifica cu amanuntele culturii noastre contemporane, usor comerciale, si mai putin sensibile la profunzimea sufletului nostru.

Dar, care este oare elementul major care ne defineste? Tendinta, predilectia noastra spre romantism? Nu! Categoric, nu! Sau, cel putin, NU din prisma experientelor mele, ale interrelationarii mele cu cei mai multi dintre reprezentantii acestei comunitati - nu generalizez, exista, desigur, si exceptii!!! Sa fie, atunci cinismul, aciditatea opusa romantismului? Cine stie... Un lucru este cert: persoanele gay ascund un intreg arsenal de sentimente contradictorii si furtunos de profunde. Un ocean de dorinte refulate, ganduri mocnind in secret, trairi netraite, cuvinte nerostite, afectivitate neimpartasita, lacrimi interioare, emotii inhibitate. Ma intreb: aceste refuzuri il transforma pe individul gay intr-un romantic, respectiv cinic, sau, mai degraba, intr-un etern sceptic? Pentru ca se stie, scepticii sunt tocmai romanticii deziluzionati, deazamagiti si inselati! Niste falsi "cavaleri". Sentimentalisti ce nu isi dau arama pe fata...

Urmarind aceasta schema logica, consider ca trebuie sa raspund, sa incerc sa gasesc raspunsuri la o serie de interogatii... Oare, primul meu iubit a fost un romantic? Acel fost iubit care, facand cele mai negativiste presupuneri despre orice alt gay, isi etala cu vehementa parerile nejustificat-subiective ori de cate ori avea ocazia, oriunde si oricui. Acel fost iubit care si-a trait marea lui dragoste fara a i se fi impartasit sentimentul... Sau, oare o alta iubire de-a mea, "cel mai tare din parcare", pachetul de muschi care nu scapa nici o ocazie de a-si etala sculpturalul sau corp, o fi fost romantic? Acel intangibil Narcis care nu renunta la manevrele sale exhibitioniste si refuza permanent ofertele ce i se faceau, acel "oedipian complexat" care-mi spunea ca "nimeni nu il iubeste", ca "nimeni nu il doreste", dar care continua cu perseverenta sa recurga la tacticile sale de respingere a oricarei apropiieri interumane... Dar, oare ultima mea iubire a fost un romantic? Acel iubit care continua sa bantuie localurile de noapte, cluburile gay si cruising areas, desi a trecut de prima tinerete? Acea fosta dragoste a mea, despre care nimeni nu stie ca a fost o data indragostit si ca soarta cruda l-a despartit de unica lui iubire, rapusa de o incurabila boala...In fine, ar fi "poetul" nostru o persoana romantica? Acel "poet" care suporta - tacit cu un stoicism spartan - isteriile celorlalti gay, care emana sociabilitatea si serviabilitatea in mod cronic, care continua tot mai disperat sa isi gaseasca sufletul-pereche, care n-a putut sa se debaraseze de acest profil eminamente afisat si care nu va putea sa fie confundat ori identificat cu nimeni altcineva, care isi ascunde si isi oblejeste ranile interioare intr-o tacere totala... Or fi ei toti romantici?

Da! Categoric DA! Sunt romantici... Desigur, uneori si cinici. Pentru mine, pentru tine, pentru noi - persoane gay, lesbiene, bisexuali, transsexuali sau "majoritari" heterosexuali - ar trebui sa existe mereu un spatiu exclusiv al romantismului si caldurii umane, al afectiunii si intelegerii, al respectului de sine insusi si ceilalti, al compasiunii si sinceritatii, tocmai pentru a putea sa declaram "jumatatii" noastre, iubirii noastre impartasite ori neimpartasite faptul ca: TE IUBESC!

Securitatea si sanatatea in munca – drept fundamental al cetatenilor

BELU Marina Loredana

Lector univ.dr.

Facultatea de Drept si Stiinte Administrative
Universitatea din Craiova

Din punct de vedere economic, munca este privita ca o suma a activitatilor umane, fizice si intelectuale, avand drept scop productia de bunuri si servicii cerute de societate (caracterizate prin penurie). Astazi, activitatile productive si notiunea de ocupare a fortei de munca sunt asimilate, aproape in mod automat, cu locurile de munca salarizate.

Intelegand ca societatea nu poate exista fara o productie de bunuri si servicii, adica fara munca, intelegem ratiunea protejarii si apararii omului angajat in astfel de activitati productive.

In mod traditional, munca este perceputa ca avand efecte benefice pentru sanatate. Totusi, acest silogism nu este valabil in toate cazurile. Alaturi de somaj, accidente de munca reprezinta fata ne vazuta a fenomenului muncii salariate, industrializarii si dezvoltarii economice.

Protectia muncii reprezinta un ansamblu de activitati institutionalizate avand ca scop asigurarea celor mai bune conditii in desfasurarea procesului de munca, apararea vietii, integritatii corporale si sanatatii salariatilor si a altor persoane participante la procesul de munca.

Sanatatea si securitatea in munca constituie un drept fundamental al cetatenilor, aflat intr-o stransa legatura cu dreptul la munca, asa cum rezulta din prevederile Constitutiei, care in art.38 alin.1 reglementeaza dreptul la munca, iar in alin.2 se refera la protectia sociala a muncii, inclusiv la securitatea si igiena muncii.

In Romania inca de la inceputul secolului al XVIII-lea organele statului si industriisii si-au manifestat grija pentru conditiile in care muncitorii isi desfasurau activitatea, iar in anul 1895, prin adoptarea Legii minelor, a fost reglementata indirect si protectia muncii, prevazandu-se obligatia intreprinzatorului de a lua toate masurile pentru a executa lucrarile de exploatare, astfel incat, sa evite orice pericol si sa garanteze siguranta lucratorilor [1].

Legea securitatii si sanatatii in munca nr. 319/2006 „are ca scop instituirea de masuri privind promovarea imbunatatirii securitatii si sanatatii in munca a lucratorilor”. Prin aceasta noua lege au fost stabilite principii generale referitoare la prevenirea riscurilor profesionale, protectia sanatatii si securitatea lucratorilor, eliminarea factorilor de risc si accidentare, informarea, consultarea, participarea echilibrata potrivit legii, instruirea lucratorilor si a reprezentantilor lor, precum si directiile generale pentru implementarea acestor principii.

In *Codul Muncii* se prevede in capitolul „Sanatatea si securitatea in munca” chiar din primul articol ca „angajatorul are obligatia sa ia toate masurile necesare pentru protejarea vietii si sanatatii salariatilor” si totodata „sa asigure securitatea si sanatatea salariatilor in toate aspectele legate de munca”.

Potrivit Legii nr. 319/2006, securitatea si sanatatea in munca constituie „un ansamblu de activitati institutionalizate avand ca scop asigurarea celor mai bune conditii in desfasurarea procesului de munca, apararea vietii, integritatii corporale si sanatatii salariatilor si a altor persoane participante la procesul de munca”.

Guvernele, autoritatile de reglementare si agentiile acestora urmaresc imbunatatirea securitatii si sanatatii in munca, pentru a reduce costurile accidentelor de munca si ale bolilor profesionale suportate de societate, imbunatatind totodata competitivitatea si eficienta la nivel national.

Atentia acordata securitatii si sanatatii in munca nu salveaza numai zilele pierdute si suferintele angajatilor si ale familiilor lor, ci poate fi puternic motivata si aduce o contributie importanta la cresterea eficientei si productivitatii [2].

In cadrul responsabilitatilor sale, angajatorul are obligatia sa ia masurile necesare pentru asigurarea securitatii si protectia sanatatii lucratorilor, prevenirea riscurilor profesionale, informarea si instruirea lucratorilor, precum si asigurarea cadrului organizatoric si a mijloacelor necesare securitatii si sanatatii in munca.

Angajatorul are obligatia sa implementeze masurile prevazute mai sus pe baza urmatoarelor principii generale de prevenire: evitarea riscurilor; evaluarea riscurilor care nu pot fi evitate; combaterea riscurilor la sursa; adaptarea muncii la om, in special in ceea ce priveste proiectarea posturilor de munca, alegerea echipamentelor de munca, a metodelor de munca si de productie, in vederea reducerii monotonei muncii, a muncii cu ritm predeterminat si a diminuarii efectelor acestora asupra sanatatii; adaptarea la progresul tehnic; inlocuirea a ceea ce este periculos cu ceea ce nu este periculos sau cu ceea ce este mai putin periculos; dezvoltarea unei politici de prevenire coerente care sa cuprinda tehnologiile, organizarea muncii, conditiile de munca, relatiile sociale si influenta factorilor din mediul de munca; adoptarea, in mod prioritar, a masurilor de protectie colectiva fata de masurile de protectie individuala; furnizarea de instructiuni corespunzatoare lucratorilor.

De asemenea, angajatorul trebuie sa evalueze riscurile pentru securitatea si sanatatea lucratorilor, inclusiv la alegerea echipamentelor de munca, a substantelor sau preparatelor chimice utilizate si la amenajarea locurilor de munca; sa ia in considerare capacitate lucratorului atunci cand ii incredintea sarcini; sa asigure ca planificarea si introducerea de noi tehnologii sa faca obiectul consultarilor cu lucratorii si/sau reprezentantii acestora in ceea ce priveste consecintele asupra securitatii si sanatatii lucratorilor, determinate de alegerea echipamentelor, de conditiile si mediul de munca, sa ia masurile corespunzatoare pentru ca, in zonele cu risc ridicat si specific, accesul sa fie permis numai lucratorilor care au primit si si-au insusit instructiunile adecvate.

Rolul sanatatii si securitatii in munca este primordial pentru consolidarea competitivitatii si a productivitatii intreprinderilor, deoarece se traduce printr-o reducere a costului accidentelor, incidentelor si bolilor si printr-o motivare mai mare din partea lucratorilor.

Garantarea calitatii si productivitatii in munca are un rol major in promovarea cresterii economice si a ocuparii fortei de munca, iar absenta unei protectii eficiente a sanatatii si securitatii in munca se poate solda cu accidente de munca si boli profesionale, si poate duce la incapacitate permanenta de munca. Acest fapt, dincolo de dimensiunea umana deloc de neglijat, are si un impact economic major [3].

Accidentele de munca si bolile profesionale reprezinta o povara enorma pentru sistemele de protectie sociala publice si private, imensele costuri economice ale problemelor asociate cu sanatatea si securitatea in munca actionand ca factor inhibitor al cresterii economice si afectand competitivitatea companiilor.

Organizarea moderna a muncii, precum si sanatatea si securitatea in munca, garanteaza bunastarea la locul de munca, maximizeaza capacitatea de a munci a fiecaruia si previn retragerea prematura de pe piata muncii.

In concluzie, munca intareste sanatatea si bunastarea personala, iar accesul pe piata muncii si pastrarea locului de munca imbunatatesc sanatatea globala a populatiei, o sanatate buna la locul de munca aducand o contributie semnificativa sanatatii publice in general.

Bibliografie:

- [1] S. Ghimpu, Al. Ticlea, "Dreptul Muncii", Editura All-Beck, Bucuresti, 2001, pag.504;
- [2] Agentia Europeana Pentru Securitate si Sanatate in Munca, "Prevenirea accidentelor de munca: o noua strategie, intr-o lume a muncii aflata in schimbare? Conferinta Europeana si Eveniment de Inchidere al Saptamanii Europene 2001 pentru Securitate si Sanatate in Munca, <http://ro.osha.europa.eu>
- [3] Comisia Comunitatilor Europene, Imbunatatirea calitatii si productivitatii in munca: Strategia comunitara 2007-2012 privind securitatea si sanatatea in munca, www.protectiamuncii.ro

Iubirea in adolescenta

BOLJIDAR CRISTINA

Eleve, Clasa a XI-a
Liceul Pedagogic CD Loga
Caransebes

Adolescenta, poate mai mult decat copilaria, data fiind marca genitatatii, se manifesta printr-o extraordinara dispozitie pentru iubire, prin apetenta si teama intensa de a pune in opozitie, in acelasi timp, noile obiecte de iubire si obiectele parentale (gasite-regasite pe drumul fantasmelor inconstiente din copilarie, gardiene ale continuitatii).

Pierzandu-se in iubire, tanarul adolescent are mult mai putin de pierdut decat cel care si-a pierdut iubirea. Iubirile adolescentine sunt pline de senzualitate, de corporalitate, de pulsione, pentru ca scenele infantile asigura, pe calea idealizarii lor, mentinerea relatiei obiectale.

Iubirea in adolescenta este cuprinsa intr-o dubla drama: fiind o relatie cu celalalt, ea penduleaza intre necesitate si contingentia; fiind o relatie cu sine-insusi, ea poarta marca *neburniei*, care penduleaza intre efervescenta maniacala si *melancolia fara consolare*. Este un Eros care rade si care plange, in acelasi timp, cu aceeasi intensitate, cu aceeasi pasiune, pentru acelasi obiect/subiect aproape specular, dublul, geamanul indurerat.

Iubirea in adolescenta, prima iubire te face sa razi ori sa plangi ... dar nu te numesti Om daca nu ai iubit vreodata!

Familia si petrecerea timpului liber - partea I -

FOTEA D. DANIELA

Masterand, Master: Familia si Managementul Resurselor Familiare
Universitatea "Alexandru Ioan Cuza" – Iasi
Facultatea de Filosofie si Stiinte Social-Politice
Sectia Asistenta Sociala, Anul I

Introducere

Tema „familia si petrecerea timpului liber” reprezinta un interes deosebit pentru cercetatorii familiei contemporane. Sociologii romani definesc timpul liber ca partea ramasa disponibila dupa efectuarea activitatii profesionale, acel timp care este folosit pentru manifestari cultural artistice, distractii, sport, destindere.

Odata cu modernizarea, cu aparitia noilor tehnologii, timpul liber al copiilor este rezervat diferitor activitati care intr-o mica masura ii mai include si pe parinti. Oboseala intervine pentru copii deoarece la scoala este solicitat foarte mult intelectul, iar parintii din cauza unui program de munca incarcat ajung sa prefere linistea din incaperea personala atunci cand termina activitatile obligatorii ale gospodariei, astfel ramanand foarte putin timp liber petrecut impreuna.

Scopul analizei unei astfel de teme este acela de a releva necesitatea educatiei pentru timp liber. Trebuie sa facem ceva pentru a nu auzi copii care spun ca nu mai pot de plictiseala, nu vrem parinti extenuati ci ne dorim un mod creativ de a imbina utilul cu placutul. Familia este singura institutie in care fiecare membru ar trebui sa se simta apreciat, dorit, iubit, util si necesar.

Familia : definitii, caracteristici, functii

Familie este aceea care face ca omul sa treaca de la egoism la altruism!

Auguste Comte

Cu toate ca familia reprezinta un subiect ce permite mai multe interpretari, vom incerca o redare a celor mai semnificative definitii date acesteia, de la cea data de dictionar pana la cele formulate de cunoscuti cercetatori in domeniu, ramanand ca in cele din urma sa relevam importanta familiei in petrecerea si organizarea timpului liber.

O familie este un grup de persoane legate direct prin relatii de rudenie, ai carei adulti isi asuma responsabilitatea pentru cresterea copiilor (1). Vasile Breban da o definitie familiei in **Dictionarul Explicativ al limbii romane** care priveste in termeni largi notiunea de familie: „familia este o forma de comunitate umana intemeiata prin casatorie, care uneste pe sotii si pe copii acestora prin relatii stranse de natura biologica, economica si spirituala; grup mai larg, cuprinzand pe toti cei care se trag dintr-un stramos comun” (2). Notiunea de familie poate fi privita din mai multe puncte de vedere printre care se numara cel sociologic si cel juridic.

Conceptul de familie este definit din perspectiva sociologica in **Dictionarul de sociologie** a lui Catalin Zamfir, ca fiind „grupul social al carui membri sunt legati prin raporturi de varsta, casatorie sau adoptie si care traiesc impreuna, coopereaza sub raport economic si au grija de copii” (3) iar in sens juridic aceasta desemneaza grupul de persoane intre care exista drepturi si obligatii care izvorasc din casatorie, rudenie precum si din alte raporturi (4). Familia este considerata elementul natural si fundamental al societatii (5). O alta definitie este cea conform careia familia este uniunea mai mult sau mai putin durabila si socialmente aprobata a unui barbat cu o femeie si a copiilor lor (6). Din punct de vedere psihologic, familia este definita in **Dictionarul de psihologie** ca fiind „instituitia sociala bazata pe sexualitate si pe tendinte materne si paterne, a carei forma variaza de la o cultura la alta (monogama, poligama, poliandra)” (7).

Familia este constituita pe baza unor principii, a unor traditii, ea traieste anumite obiceiuri. De altfel familia intocmeste o serie de functii care reprezinta totalitatea responsabilitatilor ce-i revin. Familia este chemata sa indeplineasca urmatoarele functii (8):

Functia biologica si sanitara include asigurarea conditiilor igienico-sanitare de dezvoltare biologica a tuturor membrilor familiei.

Functia de reproducere care are ca drept obiectiv perpetuarea speciei.

Functia de solidaritate familiala care include ajutorul mutual bazat pe sentimentul de egalitate, respect si dragoste intre parteneri, intre parinti si copii, intre frati si surori.

Functia economica este realizata prin acumularea unor venituri suficiente pentru intreg colectivul familial si organizarea unei gospodarii pe baza unui buget comun.

Functia educationala are ca rol implicarea familiei in vederea realizarii obiectivelor educational-formative desfasurate cu tinerii. Parintii exercita influente educationale asupra copiilor prin doua modalitati (9).

in mod direct, prin actiuni mai mult sau mai putin organizate si dirijate;
indirect, prin modele de conduita oferite precum si prin climatul psihosocial existent in grupul familial.

Cateva dintre caracteristicile familiei ar fi:

Ofera un climat securizant unei bune dezvoltari;

Este mediul principal de crestere si dezvoltare intelectuala, motivationala, afectiva, estetica, morala (10).

Poate reprezenta model comportamental.

Relatiile sunt axate pe afectivitate astfel incat indivizii se dezvoltă si se valorizeaza.

Femeia in societatea traditionala se implica mai mult in treburile casei, in cresterea copiilor, in educarea acestora insa incepand cu anii '90 se poate observa o implicare mai accentuata a femeii in campul muncii inregistrandu-se aspecte pozitive cum ar fi: cresterea independentei economice a femeilor, egalizarea pozitiiilor de putere, cresterea posibilitatilor de a avea o cariera sociala (11). Un aspect negativ este reprezentat de diminuarea functiilor astfel in societatea moderna mamele sunt mult mai preocupate de cariera. Programul zilnic pe care il au nu le mai permite sa se implice pe cat ar trebui in dezvoltarea copilului. Familia moderna se bazeaza pe individualism ca valoare (ceea ce explica cresterea spectaculoasa a numarului divorturilor si toleranta din ce in ce mai mare fata de acest fenomen social, femeia capata independenta economica, copiii au un mai mare control asupra propriului destin). Pe langa avantajele aduse de modernitate oamenii trebuie sa faca fata unor noi provocari, unor noi conflicte si dezavantaje.

Consumul de stupefiante la adolescenti

MURARIU CRISTINA

Consilier scolar

Lic. Pedagogic CD Loga

Caransebes

Problematika drogurilor este de interes major, avand in vedere si amplasarea geografica a tarii noastre, situata pe ruta marilor cai de comunicatie europene si intre tarile producatoare si cele cunoscute ca se confrunta acut cu fenomenul consumului de droguri. Este nevoie de eforturi sustinute din partea tuturor celor ce pot contribui la salvarea victimelor drogurilor, la transformarea lor in cetateni cu comportament adecvat societatii noastre, instituind chiar un sistem de supraveghere cetateneasca a victimelor drogurilor, pana la reinsertia lor sociala totala. In acest sens, un rol deosebit il pot avea centrele de prevenire si consiliere antidrog.

In fiecare an, potrivit politistilor de la *Serviciul Analiza si Prevenirea Criminalitatii*, in Capitala se infiinteaza 20-30 de gasti de cartier, anul acesta fiind identificate, in total, 127 astfel de grupuri.

Desigur, sunt multi, foarte multi adolescenti care se gandesc la cariera lor viitoare, la viata lor in comunitate, intr-o posibila familie sau intr-un posibil colectiv de munca.

Sunt foarte multi adolescenti care citesc, cerceteaza, cauta, lucreaza, invata pentru atingerea unor performante superioare, de exceptie. Sunt multi adolescenti care isi dau seama ca viata inseamna daruire, angajare, responsabilitate, care stiu ca in viata sunt multe obstacole, proleme, dificultati si ca depasirea fiecareia dintre ele inseamna o oportunitate a cresterii valorii lor intrinseci, a maturizarii lor reale. Si totusi, din ce in ce mai multi tineri o iau pe calea de pe care cu greu se mai pot intoarce. Ceva ii indeamna sa-si distruga viitorul si sa produca suferinta celor apropiati si de aceea sunt usor recrutat de catre comerciantii de droguri.

Dorinta de afirmare in fata grupului precum si teama ca vor fi respinsi, ca vor fi izolati de catre grup daca refuza propunerile asa-zisilor *initiati*, ii fac pe acestia sa nu ia in considerare riscurile la care se expun.

O alta cauza este *presiunea grupului*; in functie de nivelul stimei lor de sine, de gradul de profunzime al idealului lor in viata, de raporturile cu familia, de rezultatele lor scolare, de imaginea pe care o au despre sine si pe care vor s-o creeze celorlalti, adolescentii au capacitati diferite de rezistenta la presiunea pe care anturajul lor o exercita. Este foarte important sa stii cum sa spui *NU*, ceea ce demonstreaza ca ai o personalitate puternica. Este important ca tinerii sa fie ei insisi chiar daca ceilalti gandesc diferit.

Problemele in familie, la scoala, cu prietenii, precum si *izolarea de colectivitate* constituie o alta cauza care ii determina pe tineri sa evadeze din realitate consumand droguri. Unii le consuma pentru a ascunde sau pentru a depasi problemele zilnice pe care le au si aici putem mentiona: divortul parintilor, abuzul sau indiferenta parintilor sau a scolii.

Daca elevul vede in relatia cu profesorii sau cu parintii un suport viguros si constant in sustinerea si dezvoltarea personalitatii sale, daca se poate exprima pe sine insusi, daca relatia dintre ei este autentic umana, atunci este putin probabil ca el, adolescentul, sa-si doreasca sa respinga o asemenea realitate, sa iasa *dincolo* de ea, sa caute prietenia unor asa-zisi *adevarati* prieteni, sa caute bucurii iluzorii.

Discriminarea – sentiment generat de neputinciosii de astazi

NICOLAU ALEXANDRA –CORINA

studenta anul II
Masterul de Relatii Publice si Comunicare
Bucuresti

Discriminarea a provocat de-a lungul istoriei o multitudine de probleme .Cu toate ca traim in secolul XXI, resentimentele oamenilor provoaca aceeasi atitudine de repulsie fata de ceea ce unii considera anormal sau incorect. Discriminare a construit lagare, camere de gazare, gropi comune, a generat frica, teama, razboaie, ideologii, idei.

Istoria a demonstrat ca acest sentiment distruge. Si totusi se pare ca noi nu am invatat nimic. Asistam neputinciosi cum societatea condamna pe cei saraci, slabi, pestriti, dar nimeni nu isi pune intrebare de ce? In fond suntem cu totii la fel. Insa egoismul si vanitatea ne inchid oportunitatea de a infrunta realitatea pe care o traim si o simtim in fiecare zi. Sentimentul inferioritatii este generat de discriminare. Cat de impotenti suntem in fata unor persoane care ne inchid gandurile, ne stranguleaza ideile, si libertatea devine propria noastra realitatea interioara? Insa nu ne dam seama ca de fapt noi suntem cei care avem posibilitatea de a schimba lumea, de a demonstra istoriei ca avem inca multe de invatat, iar de aceasta data chiar am priceput. Reprezentam o societatea plina de ranchiune, cu o egalitate contestata, ce apartine doar sistemului comunist. Desi este demonstrat faptul ca senzatia de egalitatea apropie oamenii si genereaza stabilitate.

Discriminarea reprezinta sentimentul neputinciosilor, al celor care nu pot demonstra prin propriile forte ceea ce sunt si recurg fie la statut, fie la metode de represiune, profitand de slabiciunile celor din jur. Daca in trecut se recurgea la forta pentru a perpetua discriminarea la nivelul unui grup sau a unei societati. Astazi aceasta modalitate de a umilia personalitatea se aplica la nivelul psihicului. Poate si datorita evolutiei umane si prin constientizarea anumitor puncte slabe. O privire rautacioasa poate provoca timiditate, teama unui suflet introvertit, exclus din grupul social din diverse motive. De aceea trebuie sa invatam, sa luam aminte ca noi decidem daca ei au dreptul sa ne discrimineze sau sa ne judece.

Acest mecanism continua sa provoace victime si astazi, statul unei persoane este cel dintai motiv al discriminarii. Am fost reprimati si cenzurati de obisnuita ideea de a apartine unui grup, fiindca asa se cuvine. Oare cine stie ce se cuvine cel mai bine, cat sunt unii in masura sa emita judecati de valoare pentru ceilalti? Parsivitatea unora se resfrange asupra gandurilor mutilate de obiectiile si legile nescrise ale altora. Comparatiile si indiferenta provoaca discriminarea interioara, care de multe ori nu poate fi trecuta cu vedere. Iertarea este un cuvint neidentificabil in vocabularul discriminatorului de rand. Cauza neapartenentei sociale fata de un grup nu trebuie sa provoace o injosire a eului interior. Nu trebuie sa mai permitem nimanui sa taie aripilor celor mici, doar pentru ca nu isi doresc sa fie mari. Sa ii lasam pe cei din jurul nostru sa capete increderea si sa se bucure de micile gesturi . Imblanziti-va gandurile si nu judecati nedrept pe cei drepti!

Fiecare dintre noi are dreptul sa isi construiasca viata in functie de necesitati si posibilitati, fara a-i leza pe ceilalti. Pentru ca fiecare este personajul propriei povesti. Din pacate, povestea noastra nu este un basm in care binele invinge raul, e doar o poveste fara sfarsit crutata de sentimente nemiloase. Dar numai de noi depinde linistea noastra suflteasca. Ea nu trebuie sa faca parte dintr-un tipar social. Nu trebuie sa corespunda statutului unui anumit grup social, a unei ordinii sociale si nici de cum a unor reguli realizate de altii pentru noi, fara consimtamantul nostru. Discrepanta dintre ceea ce e bine sau ce este rau, dintre ceea ce este corect si incorect, dintre ceea ce este moral sau imoral cauzeaza diversiunea si provoaca in continuare discriminare. Poate a venit timpul sa reactionam si sa nu asistam pasivi pentru a evita o escaladarea a actiunilor si a evita posibilele atrocitati ale trecutului in derularea filmului din care facem parte in prezent .

Codul consumului – aspecte generale

SANDU DANIELA

Manager companie; Avocat stagiar

Sediul materiei: Legea nr. 296 din 28/06/2004 privind Codul consumului

In contextul preocuparilor legislative pentru atingerea unui nivel cat mai ridicat de implementare a regulilor comunitare in sistemul juridic intern s-a in scris si Legea 296/2004 privind Codul consumului care a intrat in vigoare in 27/03/2008.

Aceasta lege reglementeaza raporturile juridice care se creaza intre operatorii economici si consumatori cu privire la urmatoarele aspecte :

- obligatiile operatorilor economici in relatia cu consumatorii,
- drepturile consumatorilor, inclusiv cu referire la incheierea contractelor,
- cadrul organizatoric al organizatiilor neguvernamentale ale consumatorilor,
- cadrul general al securitatii produselor,
- informarea si educarea consumatorilor,
- preturi si tarife,
- publicitatea produselor si serviciilor.

Reglementarile cuprinse in Cod sunt aplicabile tuturor consumatorilor si operatorilor economici care exercita acte sau fapte de comert cu exceptia produselor si/sau serviciilor cuprinse in legi speciale.

Principiile de baza ale protectiei consumatorilor sunt: (1)

- contradictorialitatea – presupune asigurarea posibilitatii persoanelor aflate pe pozitii divergente de a se exprima cu privire la orice act sau fapt care are legatura cu posibila incalcare a dispozitiilor privind protectia consumatorilor,
- celeritatea procedurii de cercetare – presupune obligatia autoritatii competente in domeniul protectiei consumatorilor de a proceda, fara intarziere, la cercetarea sesizarii consumatorilor, cu respectarea drepturilor persoanelor implicate si a regulilor prevazute de lege,
- proportionalitatea – conform careia trebuie respectat un raport corect intre gravitatea sau consecintele faptei constatate, circumstantele savarsirii acesteia si masura sanctionatorie aplicata,
- legalitatea masurilor propuse/dispuse – presupune ca autoritatile competente nu pot propune/dispune decat masurile prevazute de lege,
- confidentialitatea – obligatia personalului din cadrul autoritatilor competente de a pastra confidentialitatea datelor, actelor, informatiilor de orice natura, prin a caror divulgare se pot aduce prejudicii persoanelor fizice sau juridice, care sunt sau pot fi mentionate in aceste informatii,
- recunoasterea reciproca – orice produs legal fabricat sau comercializat intr-un stat membru al Uniunii Europene sau in Turcia ori fabricat in mod legal intr-un alt stat apartinand Spatiului Economic European este admis pe teritoriul Romaniei, daca ofera un grad echivalent de protectie cu cel impus de normele romane.

Principalele obligatii ale operatorilor economici in relatia cu consumatorii

1. Operatorii economici sunt tinuti de obligatia de a pune pe piata numai produse si servicii nepericuloase, sigure, care nu pot afecta viata sau sanatatea consumatorilor. Este interzisa expres fabricarea, distributia si comercializarea produselor contrafacute. Sanctiunile se regasesc in Codul penal (art. 430) care incrimineaza expres contrafacerea, imitarea sau folosirea fara drept a unei marci in scopul inducerii in eroare a publicului precum si punerea in circulatie fara drept a unui produs purtand o marca identica sau similara cu o marca inregistrata. De asemenea, utilizarea neloiala a marcilor, contrara practicilor corecte din activitatea industriala sau comerciala, in scopul de a induce in eroare consumatorii, se pedepseste cu inchisoare de la sase luni la un an sau cu zile-amenda. (2)

2. Este expres interzis a conditiona vanzarea unui produs de o anume cantitate impusa sau de cumpararea concomitenta a unui alt produs sau serviciu.

3. In cazul produselor identificate cu defecte, producatorii si/sau distribuitorii sunt obligati sa le retraga din piata, sa le inlocuiasca sau sa le repare pe cheltuiala proprie. Daca aceste masuri nu pot fi luate intr-o perioada rezonabila de timp si fara nici un inconvenient semnificativ pentru consumator atunci consumatorul trebuie sa fie compensat in mod corespunzator.

4. Pe langa obligatiile stipulate pentru toti operatorii economici, Codul consumului reglementeaza – in mod distinct – obligatiile producatorilor, distribuitorilor si prestatorilor de servicii. Concluzionam ca daca un operator economic face parte din doua categorii sau chiar din toate trei, va fi obligat sa respecte regulile inscrite pentru fiecare categorie in parte. Este bine de stiut ca producatorii si prestatorii de servicii sunt tinuti sa raspunda pentru prejudiciul actual si cel viitor cauzat de produsul/serviciul cu defect.

Principalele drepturi ale consumatorilor

1. Consumatorii trebuie sa primeasca toate informatiile necesare pentru o utilizare corespunzatoare a produsului/serviciului achizitionat; informatiile trebuie sa fie concrete si corecte, inscrite la vedere si usor de inteles astfel incat sa ajute consumatorul in decizia sa de cumparare.

2. Dreptul de a beneficia de de orice produs sau serviciu oferat in piata. Art 28 din Cod interzice refuzul vanzarii unui produs si/sau serviciu catre un consumator fara un motiv justificat conform prevederilor legale.

3. Corelativ obligatiei producatorilor si prestatorilor de servicii de a raspunde pentru un prejudiciu creat, exista expres stipulat dreptul consumatorilor de a fi despagubiti, in mod real si corespunzator, pentru pagubele generate de calitatea necorespunzatoare a produsului/serviciului.

4. Dreptul de a refuza incheierea contractelor care cuprind clauze abuzive; clauza abuziva este definita dupa cum urmeaza: "clauza contractuala care nu a fost negociata direct cu consumatorul si care prin ea insasi sau impreuna cu alte prevederi din contract creeaza, in detrimentul consumatorilor si contrar cerintelor bunei-credinte, un dezechilibru semnificativ intre drepturile si obligatiile partilor". De altfel, protectia consumatorilor impotriva clauzelor abuzive din contractele incheiate cu comerciantii este reglementata si prin L 193/2000 care stipuleaza expres: 1) orice contract incheiat intre comercianti si consumatori trebuie sa cuprinda clauze contractuale clare, care nu necesita cunostinte de specialitate pentru a fi intelese, 2) in caz de dubiu asupra interpretarii unor clauze contractuale, acestea vor fi interpretate in favoarea consumatorului si 3) se interzice comerciantilor stipularea de clauze abuzive in contractele cu consumatorii. (3)

Informarea si educarea consumatorilor

Rolul statului in informarea consumatorilor este bine determinat in Codul consumului iar educarea consumatorilor a devenit o componenta a programului de invatamant. Avand ca scop protejarea oamenilor si a interesului public general impotriva publicitatii inselatoare si a consecintelor negative ale acestei publicitati, statul trebuie sa realizeze si sa incurajeze programele pentru informarea si educarea populatiei.

Publicitatea trebuie sa fie decenta, corecta si elaborata in spiritul responsabilitatii sociale. Persoana care isi face publicitate trebuie sa poata proba exactitatea afirmatiilor sau indicatiilor din anuntul publicitar la simpla solicitare a institutiilor publice abilitate sa constate contraventii in domeniul publicitatii.

Note de subsol:

(1) Legea 296 (r1)/2004 art. 4

(2) Codul penal, art. 431

(3) Legea 193/2000 art. 1

REDACTIA AEPADO

Redactor-Sef: Catalin UNGURASU

Redactor-Sef Adjunct: Laurentia Mariana MEREUTA

Daca doriti sa publicati un articol in noul numar al Revistei AEPADO,
va rugam sa ne trimiteti un CV si titlul articolului dvs.
(cu o foarte succinta prezentare a continutului articolului)

la revista.aepado@gmail.com.

Va asteptam!